

Temat: Dlaczego spowiadamy się u księdza, a nie bezpośrednio przed Bogiem ?

a) Cel dydaktyczny: Poznanie roli księdza w sakramencie spowiedzi

b) Cel wychowawczy: Zachęta do dobrego przeżycia sakramentu pokuty i pojednania

Pomoce: Pismo Święte, 10 Kartek A4, długopisy dla każdego, wydrukowany banknot, przygotowane niżej wymienione sigla z Pisma świętego

Treść

1. Wstęp - Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

Animator rozpoczyna spotkanie od znaku krzyża, modlitwy do Pana Jezusa, Ducha Świętego (znaną formułką lub własnymi słowami np. „Ojcze Nasz”, „Duchu Święty, który oświecasz...”)

2. Treść właściwa

I. Widzieć

Animator przedstawia dynamikę.

Na początku pokazuje uczestnikom banknot

Moi drodzy mam tutaj banknot, kto chciałby z was go dostać? (zgłaszają się chętni)

Dobrze, ale zanim go dam pozwólcie, że coś z nim zrobię. (Animator stopniowo zaczyna gnieść banknot. Następnie zadaje pytanie) Teraz jest on trochę zniszczony. Czy dalej chcielibyście go otrzymać? (uczestnicy będą chcieli nadal otrzymać zmięty banknot)

Podsumowanie: Zobaczcie że mimo iż ten banknot był uszkodzony to dalej byliśmy chętni go otrzymać. Jesteśmy podobni do tego banknotu, dla Boga jesteśmy cenni, nie tracimy swej wartości nawet wtedy gdy jesteśmy zniszczeni przez grzech. Dał nam sakrament pokuty abyśmy mogli oczyścić się z grzechu.

- Czym jest dla was spowiedź (spotkaniem z Panem Bogiem, odpuszczenie grzechów,)

- Czy podczas spowiedzi doświadczacie jakieś trudności ? (stres, lęk, nie wiemy jak zareaguje ksiądz)

Skoro podczas spowiedzi napotykamy pewne problemy i trudności to **czy nie wystarczyłoby spowiadać się tylko przed Bogiem na modlitwie ?**

II. Osądzić

Spróbujmy znaleźć odpowiedź w Bożym Słowie:

(J 20, 19-23) „Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich:

«Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrzawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszcicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane».”

- Co mówi nam ten fragment Bożego Słowa? (Fragment odnosi się do ustanowienia sakramentu pokuty przez Pana Jezusa po Jego zmartwychwstaniu)

- Do czego w tym fragmencie zostali posłani Apostołowie ? (do odpuszczania ludziom grzechów, Apostołowie otrzymali od Jezusa zadanie pouczenia ludzi z miłością o ich wadach i grzechach)

- Kto tak naprawdę odpuszcza nam grzechy ? Moc odpuszczania grzechów ma Bóg. Biskupi i kapłani mocą Ducha Świętego odpuszczają grzechy. Pan Jezus Dał im moc przebaczenia grzechów w imię Boże.

Spowiedź zawsze była, zmieniały się jedynie jej formy sposobu spowiadania. Posłuchajmy skąd się wzięła spowiedź przed konfesjonalem „na ucho”:

Do VI wieku pokuta miała charakter jednorazowy i publiczny. Grzesznik musiał wyrazić przed wspólnotą swój żal i postanowienie poprawy. Następnie odbywał publiczną pokutę, którą nakładał na niego biskup. Spowiedź indywidualną zawdzięczamy mnichom pochodzącym z Irlandii i Wielkiej Brytanii. Oni rozpowszechnili w całym Kościele spowiedź uszną przed kapłanem i praktykę osobistej pokuty.

Wcześniej uważano, że człowiek po chrzcie w ogólnie nie powinien grzeszyć, ewentualnie dopuszczano jedną pokutę. Ponieważ spowiedź miała być prywatna, a nie publiczna, spowiadano się kapłanowi „na ucho” w jakimś wybranym miejscu w kościele, np. koło ambony albo przy ołtarzu. Pierwszą oficjalną informację o konfesjonale spotykamy w Rytuale potrydenckim papieża Piusa V. Rytuał ustala, że kapłan sprawujący sakrament pokuty powinien siedzieć, ubrany w komżę i fioletową stulę, w konfesjonale, oddzielonym od penitenta kratą. Podczas spowiedzi w konfesjonale mamy pewność, że Bóg nam przebacza ponieważ słyszymy słowa: „Ja odpuszczam tobie grzechy”.

Animator wprowadza do pracy w grupach

Teraz chciałbym abyście w grupach po 3-4 osoby, tak jak siedzicie, korzystając z kartek A4, które wam dam na jednej stronie wymienili plusy i minusy spowiedzi w konfesjonale, a na drugiej stronie plusy i minusy przepraszania Pana Boga w sercu na modlitwie (*Animator rozdaje kartki A4, dowolną ilość i daje czas na pracę w grupie. Po zakończeniu każda grupa prezentuje swoją pracę*)

Podsumowanie: Czasami jest nam trudno spowiadać się przy drugiej osobie. Bóg chce, byś wiedział, że jeśli szczerze wyznasz swoje grzechy, On ci je odpuści. Dlatego przykazał kapłanom, by przebaczać w Jego imię

Chciałbym abyśmy posłuchali świadectwa pewnej osoby:

Mam 16 lat i nigdy nie byłam blisko Boga. Moja rodzina niby wierząca, a w domu nie było nawet Pisma Św. Nikt ode mnie z domu nie chodził do Kościoła ani się nie modlił, więc nie znałam Pana. W moim życiu pojawiło się dużo problemów. W domu nie znajdowałam zrozumienia, a w szkole przestałam sobie całkiem radzić. Powoli zależało mi coraz mniej na czymkolwiek. Byłam totalnie załamana i zagubiona... I pewnego dnia kolega zaciągnął mnie (prawie siłą) do Kościoła. Zaczęłam odnajdywać się w Jezusie, który staje się powoli moim najlepszym przyjacielem. Mimo wszystko czegoś mi ciągle brakowało. Postanowiłam pójść do Spowiedzi Św. i wyspowiadać się z całego życia. Rachunek sumienia robiłam przez dwa dni. Nigdy w życiu tak bardzo się nie bałam. Gdy klękłam przy konfesjonale wyznałam wszystkie grzechy przed Bogiem nie mogąc powstrzymać łez. Ksiądz był bardzo wyrozumiały i dał mi wiele rad. Z uwagą wsłuchiwałam się w każde jego słowo i bezpośrednio po Spowiedzi przystąpiłam do Komunii Św. To było wspaniałe uczucie. Bóg przebaczył mi wszystkie grzechy. Dał mi nową szansę na życie. Tym razem GO nie zawiodę

- Co doświadczyła ta osoba w tym świadectwie ? (*doświadczyła miłości Bożej w sakramencie pokuty, nawrócenie*)

III. Działać

Żeby dobrze się spowiadać ważne jest aby pamiętać o pięciu warunkach dobrej spowiedzi.

- Czy ktoś potrafi je wymienić ? (*rachunek sumienia, żal za grzechy, mocne postanowienie poprawy, szczerą spowiedź, zadośćuczynienie Panu Bogu i bliźniemu*)

Spróbujmy teraz po kolei krótko je omówić

1. **Rachunek sumienia** (*przypomnienie sobie grzechów oraz zauważenie co doświadczyliśmy przez ostatni czas*)
2. **Żal za grzechy** (*uznanie, że zrobiliśmy coś złego oraz żałowanie za popełnione grzechy*)
3. **Mocne postanowienie poprawy** (*podjąć w sercu decyzję poprawy, uznając własne słabości, liczyć na Pana Boga*)
4. **Szczerą spowiedź** (*wyznanie swoich grzechów przed kapłanem, w celu otrzymania rozgrzeszenia*)
5. **Zadośćuczynienie** Panu Bogu i bliźnim (*naprawienie szkód i zgorszeń spowodowanych grzechami*)

Rozdam wam jeszcze karteczki, proszę abyście na nich napisali anonimowo jakie macie największe obawy przed spowiedzią... (*wstyd, zakłopotane, nie wiemy jak o tym powiedzieć*)

Animator czytając prosi uczestników a szczególnie księdza o rozwianie tych różnych wątpliwości.

3. Hasło spotkania

„Zmiłuj się, Panie, bo jesteśmy grzeszni”

4. Piosenka spotkania

„Ta krew z grzechu obmywa mnie”

5. Zadanie apostoelskie

Animator przygotowuje karteczki z sigłami z Pisma Świętego (aneks 1). Uczestnicy losują, wylosowany sigiel jest materiałem do przeczytania i rozważania w domu podczas modlitwy wieczornej.

6. Modlitwa na zakończenie

Na koniec naszego spotkania poprowadźmy modlitwę dziękczynienia. *Animator zachęca do wymienienia spraw, za które uczestnicy chcą podziękować, a cała grupa kończy: dziękujemy Ci panie. Np.: za zdobytą wiedzę- dziękujemy Ci Panie...itp. Na koniec: Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu...Amen.*

Sigle do rozdania uczestnikom na koniec spotkania

J 8,34 - Odpowiedział im Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Każdy, kto popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu.

Rz 11,32 - Albowiem Bóg poddał wszystkich nieposłuszeństwu, aby wszystkim okazać swe miłosierdzie

J 9,41 - Jezus powiedział do nich: «Gdybyście byli niewidomi, nie mielibyście grzechu, ale ponieważ mówicie: "Widzimy", grzech wasz trwa nadal.

Rz 6,23 - Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, a łaska przez Boga dana to życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Dz 3,19 – Pokutujcie więc i nawróćcie się, aby grzechy wasze zostały zgładzone

Ps 103, 3 - On odpuszcza wszystkie twoje winy, On leczy wszystkie twe niemoce

Mt 6, 14-15 - Jeśli bowiem przebaczycie ludziom ich przewinienia, i wam przebaczy Ojciec wasz niebieski. Lecz jeśli nie przebaczycie ludziom, i Ojciec wasz nie przebaczy wam waszych przewinień.

Łk 6, 37 - Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone.